

Oci i restauració

Bars i veïns temen més soroll al carrer per la fi del tabac

El sector es resigna després d'unes reformes costoses i estèrils

El compte enrere de la reforma de la llei del tabac ha començat. Sens dubte aquest serà el tema de sobre-
taula de Nadal. Però resoldre el conflicte n'obrirà un altre: el soroll dels clients a l'exterior dels locals.

ALBERT BALANZÀ

BARCELONA. El Bar Serra de l'Hospitalet, un dels referents populars del barri de Santa Eulàlia, el que ha alimentat generacions amb les seves hamburgueses completes i el que va aconseguir derrotar fa dos anys una triple invasió de McDonalds, Pans&Company i Bocatta, va ser un dels primers establiments que el 2006 va modificar la seva estructura interior per separar espais de fumadors i no fumadors amb una gran mampara accessible a través d'una porta transparent automàtica. Trenta mil euros, va costar la broma, que ara, amb la reforma de la llei del tabac, cauran en sac foradat. "Traurem la mampara", apunta el responsable dels cambres. El Bar Quimet, del carrer Vic, a Gràcia, ha decidit avançar-se a la llei i des de fa tres mesos ja no deixa fumar al local. "Hem posat cendrers a l'entrada perquè a dins hi ha menjar i les dues coses són incompatibles", apunta David Montero, soci del negoci.

Aquests són dos casos dels moviments que en el sector de l'oci i la restauració està provocant la reforma de la llei antitabac, sobre la qual els empresaris, tant la Fecasarm com el gremi de restauradors, han reobert la guerra engegada fa quatre anys: 303.000 firmes recollides, anunci d'un panorama apocalíptic de tancament de locals i caiguda de vendes i els últims intents de salvar la situació proposant bicicletes tancats als establiments d'oci nocturn. Res ha aturat el canvi legislatiu. La llei entrarà en vigor el 2 de gener i no és segur ni el manteniment de l'excepció per a bingos, sales de festa i casinos. "Em temo que es tomarà aquesta possibilitat, i ens hem gastat molts diners", apunta Josep Arpa, propietari del Bingo Borrell.

La victòria de Salgado

El sector s'està preparant per al pitjor escenari, que es dibuixa inexorablement des de fa més de cinc anys, quan la ministra de Sanitat, Elena Salgado, militant antitabac declarada, va posar en marxa un paquet de limitacions que en la pràctica van quedar molt aigüalides. Fins i tot amb els desplegaments de la llei fins al 2007, la majoria de locals mostraven una forta permissivitat cap als fumadors. Ara, en tot cas, ha arribat

UN PETIT DESCANS PER NO FER EMPASSAR EL FUM ALS CLIENTS
El cambrer d'un bar davant de La Farga, a l'Hospitalet centre. MANOLO GARCIA

l'hora de la veritat i el sector, resignat, ha abandonat la idea de seguir fent els ulls grossos o aplicant una tímida pressió sobre el client, sobretot a les discoteques.

Gonzalo Ceballos, un dels socis de Carlitos Group, l'empresa que gestiona locals de l'oci nocturn com les sales Pachá de Sitges, el Cabaret Berlín (antic Bailén 22) i el pub Zarcaries a Barcelona i fins i tot bars de tapes o cafeteries, no creu que es produeixi una caiguda de vendes ni un tancament de locals, però sí que ha alertat: "La por que tenim és als locals grans, quan hi hagi 100 persones fumant a l'exterior". I afegeix:

Una dona fuma fora d'El Corte Inglés de plaça Catalunya. F.M.

"S'està traslladant el problema del tabac al problema del soroll". El secretari general de la Fecasarm, Joaquín Boadas, també ha valorat aquesta hipòtesi com a "preocupant" i com l'inici d'una cascada de denúncies contra els locals des de les entitats veïnals.

Responsabilitat municipal

A mitjans del 2009 la legislació sobre espectacles públics i activitats recreatives es va modificar en el sentit que la responsabilitat dels actes incívics al carrer es trasllada cap a la persona o persones autores i queda derogada la responsabilitat del local en el quadrant exterior, que preveia sancions per infracció greu de fins a sis mesos de tancament del local i multes de fins a 6.000 euros.

L'advocat Lluís Gallardo, portaveu de l'Associació Catalana contra la Contaminació Acústica (ACCC), ha posat èmfasi en aquest canvi legislatiu i ha subratllat: "El que passi a la via pública serà responsabilitat a partir d'ara de cada ajuntament". Per tant, caldrà veure si el control exterior dels locals, amb una possible acumulació de fumadors, se soluciona amb més vigilància policial a les zones calentes. "Aquest és l'enorme problema d'aquesta llei, perquè si fins ara el problema era puntual, a partir d'ara serà continu", afegeix Gallardo.

5 preguntes a Manuel Beas

CAMBRE DEL RESTAURANT OPEN BAR

"Això és com el que treballa en una mina"

● Li molesta el fum?

Esclar que em molesta, però m'hi he acabat acostumant. Això és com el que treballa a la mina: has de conviure amb els efectes secundaris. Sóc un fumador passiu, hi estic exposat des de les 7 del matí fins a les 8 del vespre. I quan hi ha partits de futbol, és impossible!

● Quins efectes nota en la salut?

Faig esport habitualment però noto que cada cop em costa més aguantar el mateix ritme.

● Els diu alguna cosa als clients?

Alguns et tiren el fum a la cara sense cap mirament i llavors sí que els dic que vagin amb compte. Se'ls ha de dir amb molt amablement perquè de vegades es molesten. Se senten perseguits i nosaltres sembla que no tinguem dret a queixar-nos.

● Què pensa de la nova llei?

Em sembla magnífic! Reconeix el meu dret a no empassar-me el fum i reconeix que jo sóc al meu lloc de treball.

a
ara

P. 13

ICV i EUiA es barallen per la designació d'un senador

P. 16

Renfe tindrà el servei de Rodalies fins al 2012

P. 20

Rosell exhibeix múscul a Madrid per presidir la CEOE

Una llei polèmica

A favor o en contra de la llei

Marta Pessarrodona

“Em sembla fatal, perquè és una mesura coercitiva. Sóc fumadora i ja sé que és dolent, però si volen posar-se durs en aquesta lluita que prohibeixin la venda de tabac. No vull obligar ningú a aguantar el meu fum, però es poden habilitar espais com s’ha fet fins ara”.

Conrad Son

“Si cal arribar a aquests extrems és perquè la gent no té mesura i no és capaç de veure fins a quin punt molesta el seu fum. No m’agraden les prohibicions i en aquest cas potser pagaran justos per pecadors, però és una mesura necessària tenint en compte com funcionem”.

Josep Maria Pou

“Estic en contra de tot el que impliqui prohibició, crec que les coses es poden regular, però el tema del tabac em preocupa molt poc perquè, personalment, no em molesta gens que fumin al meu costat. A més, tampoc és ben bé una prohibició: que fumin al carrer”.

Ventura Pons

“Ja era hora d’entrar al grup dels països civilitzats que regulen els llocs on no es pot fumar. És un avenç important per al confort. No és una decisió traumàtica: qui vulgui fumar que surti al carrer, que tampoc som el primer país on això passa i enlloc hi ha drames”.

● Creu que baixarà el volum de negoci?

No, perquè estarà prohibit a tots els locals. Els que sí que hi sortiran guanyant són els bars que tinguin terrassa, com és el nostre cas, perquè posarem estufes i la gent podrà fumar i consumir a fora. Però al final, tot i el debat que hi ha ara, no passarà res. La vida continua i potser fins i tot algun fumador ho aprofitarà per deixar-ho!

Manuel Beas no fuma tot i que fa quinze anys que treballa més de dotze hores diàries exposat al fum del tabac. És cambrer.

JORDI PIZARRO

Ciudadans francesos carregats de tabac després de comprar en un establiment de la Jonquera. CÈLIA ATSET

Llei més restrictiva, preu encara assequible

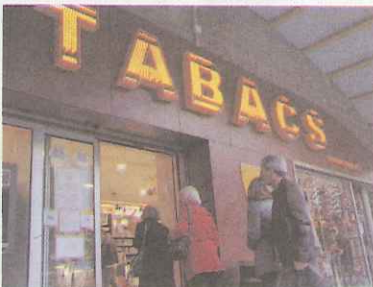
Espanya entra al grup dur d’Europa mentre els visitants fan cua als estancs

La novellei antitabacs s’equipara a la dels països més restrictius, però el preu de les cigarretes és dels més barats. Aquesta contradicció aparent es visualitza amb les cues d’estrangers als estancs.

CARLES ARBOLÍ
LARA BONILLA

BARCELONA. Espanya serà, juntament amb el Regne Unit, Irlanda i Xipre, el país europeu amb més restriccions per als fumadors: prohibició total en tots els espais tancats, gairebé segurament sense excepcions. Però formar part d’aquest selecte grup no impedeix que Espanya sigui, paradoxalment, el paradís de la cigarreta. El preu del tabac és un dels més baixos d’Europa i les cues d’estrangers als estancs de les zones frontereres són contínues.

Al nucli del Pertús, a la Jonquera, hi ha l’estanc amb més vendes de tot l’Estat, gràcies de manera gairebé exclusiva a la clientela francesa. Al país veí un paquet de tabac de la marca Marlboro costa 5,90 euros en comparació als 4,25 que val aquí, amb la qual cosa la peregrinació de nord-catalans col·lapsa gairebé a diari l’establiment jonquerenc. El mateix passa amb la res-

L’estanc del Pertús és el que ven més de tot l’Estat. CÈLIA ATSET

ta d’estancs de la demarcació de Girona, que ja saben que l’arribada de turistes amb els vols barats de Ryanair és una altra de les seves fonts d’ingressos. Les diferències de preu poden arribar a ser, si la dada es compara amb el Regne Unit o Irlanda, de fins a quatre euros per paquet de tabac.

L’exemple internacional

Malgrat la dicotomia entre les restriccions als fumadors i el preu del tabac, els especialistes consideren que la nova llei també tindrà la seva repercussió internacional. “Espanya s’havia convertit en un mal exemple per a Europa”, opina el cap de la Unitat de Tabaquisme de l’Institut Català d’Oncologia (ICO), Esteve Fernández. “La llei fins ara era bona en alguns aspectes, com ara la regulació de la publicitat i la venda de tabac, però l’excepció de l’hostaleria era una taca que altres països han utilitzat com a excusa per fer lleis incompletes com l’espanyola o que al final s’han fet enrere”, explica Fernández. Seria el cas, per exemple, de països com Alemanya, Grècia, Holanda, Portugal i Bèlgica, que han anat modificant les normatives després que s’aprovés l’espanyola. “Molts professionals de la medicina de la resta d’Europa fa temps que ens demanen que fem canvis”, insisteix.

El cap de la Unitat de Tabaquisme de l’ICO critica que es transmeti la sensació que tot el gremi de l’hostaleria s’oposa a un increment de les restriccions als fumadors: “Hi ha sectors que reclamen que hi hagi un marc igualitari per a tothom, perquè les excepcions no fan res més que crear problemes”.

Com ho fa la resta d’Europa

La majoria dels països permeten sales per a fumadors als locals

França

Fumar està prohibit en tots els establiments públics, inclosos els de l’hostaleria, però es poden habilitar sales per a fumadors, que han de tenir ventilació separada, però sense possibilitat de prestar-hi servei de cambrer. Un paquet de tabac ros americà val 5,90 euros.

Itàlia

La llei prohibeix fumar en tots els locals públics, excepte en els recintes habilitats específicament a través d’extractors de fum, portes automàtiques, indicadors lluminosos i controladors de la pressió de l’aire. El paquet de tabac ros americà val 4,60 euros.

Regne Unit i Irlanda

No es pot fumar a cap establiment públic, inclosos els del sector de l’hostaleria, des del juliol del 2007. Tampoc es permeten sales exclusives per a fumadors en cap espai. El paquet de tabac ros americà té un preu que oscil·la entre 6,95 i 8,25 euros (de 5,90 a 7 lliures esterlines).

Alemanya

Està prohibit fumar en espais tancats, però amb excepcions en funció de cada estat federal. La restricció més severa és a Baviera, amb la prohibició total en locals gastronòmics, bars i, fins i tot, a les carpes de l’Oktoberfest. El paquet de tabac ros americà costa 4,70 euros.

Suècia i Finlàndia

Els establiments de restauració poden habilitar sales per a fumadors, però han de tenir ventilació separada i no s’hi pot prestar servei de menjar ni begudes. El preu del paquet de cigarretes és de 5 euros a Finlàndia i de 5,29 euros a Suècia (48 corones sueques).

Oci i restauració

Cost per a la sanitat: més de 600 milions d'euros

El tabaquisme causa 9.000 morts anuals a Catalunya

Hi ha moltes maneres de xifrar el cost del tabac. Una és l'econòmica. La Generalitat calcula que a la sanitat pública li costa més de 600 milions d'euros tractar les malalties relacionades amb el tabaquisme.

LARA BONILLA

BARCELONA. "És horrorós treballar aquí, on la gent fuma de manera compulsiva i nosaltres ho patim. La nòmina em serveix per pagar la hipoteca i perquè em surti un càncer d'aquí a deu anys". Ho diu un treballador del Bingo Don Pelayo, de Barcelona, que prefereix no donar el seu nom. El seu cas és típic d'un fumador passiu.

Les parelles de fumadors, els cambriers i els treballadors de locals d'oci són els col·lectius més exposats al tabaquisme passiu o involuntari. "I el fum del tabac ambient té els mateixos agents cancerígens i els mateixos components tòxics que el fum que s'empassa un fumador", explica Esteve Fernández, cap de la Unitat de Control del Tabaquisme de l'Institut Català d'Oncologia.

Aquests fumadors passius tenen un 30% més de possibilitats de patir un infart de miocardi i entre un 20% i un 30% més de patir càncer de pulmó, a més del risc de desenvolupar

malalties respiratòries que són, després dels tumors i les malalties del sistema circulatori, la tercera gran causa de mortalitat a Catalunya. A més, el tabaquisme és responsable de 350.000 consultes mèdiques. I això té un cost econòmic. Concretament, més de 600 milions d'euros.

Aquesta xifra és el que costa a la sanitat pública catalana tractar les malalties relacionades amb el tabac. Cada any moren a Catalunya 9.000 persones pel tabaquisme, és a dir, 23 morts cada dia. Això vol dir gairebé una mitjana d'una persona per hora. A l'Estat espanyol són 55.000 els morts pel tabac i entre 1.200 i 2.000 persones no fumadores s'afegeixen a aquesta llista de morts a causa del tabaquisme.

Baixa el nombre de fumadors

Els experts consideren que l'entrada en vigor de la nova llei del tabac permetrà reduir les malalties relacionades amb el tabaquisme, sobretot pel que fa als fumadors passius. Un estudi del 2006 ja indicava que l'entrada en vigor de la llei anterior va suposar una reducció del nombre d'infarts en la regió sanitària de Barcelona. Durant el 2006 es va detectar una davallada en la taxa d'infarts d'un 11% per a homes i d'un 9% per a dones. També s'ha registrat un des-

cens en el nombre de fumadors. Actualment, fuma un 28% de la població catalana, mentre el 2006 la xifra de fumadors diaris i ocasionals entre els 15 i els 64 anys era del 34%. La majoria consumeix tabac diàriament, només un 3,3% són fumadors ocasionals i hi ha més homes fumadors que dones. Les campanyes antitabac, però, sembla que han aconseguit resultats. El percentatge d'exfumadors s'ha incrementat un 20% i els homes grans i les dones joves són els que més abandonen l'hàbit. Deixar de fumar, però, no és fàcil.

Voluntat per deixar de fumar

La farmacèutica Margarita Torres calcula que els programes per deixar de fumar tenen un 20% d'èxit. Ella porta un programa de deshabitució del tabac a la farmàcia Santiago Ricarte. "El problema és que el fumador delega massa en el tractament i en l'ajuda externa, però la voluntat per deixar de fumar és exclusivament seva", assegura. La dependència és molt forta i els resultats no són immediats. "El tractament substitutiu ajuda a no dependre de la nicotina, però els canvis en els hàbits els ha de fer el fumador", explica.

La bona notícia és que a mesura que passen els anys també es redueix el risc de patir determinades malalties relacionades amb el tabac. "De vegades el mal ja està fet, però després de deu anys d'haver deixat de fumar el risc de desenvolupar un càncer de pulmó és el mateix que el d'una persona que no ha fumat mai", explica el doctor Fernández. "Val la pena que una persona de 45 anys es plantegi deixar de fumar", conclou aquest metge.

JORDI PIZARRO

Amb aquesta llei antitabac tots hi sortim guanyant

Opinió

ANNA GARCIA-ALTÉS
METGE I ECONOMISTA

A qui no li ha passat que, sortint amb un grup d'amics, per deferència als fumadors del grup i per costum social, es va a un local on està permès fumar?

Segons les dades de la darrera Enquesta de Salut de Catalunya, un 28% de la població és fumadora habitual, percentatge que segueix una tendència decreixent en les dues darreres dècades.

Això deixa la majoria de la població, que no és fumadora –el 71% restant–, amb una oferta fins ara molt limitada d'espais de l'hosteleria lliures de fum (només un 20% dels establiments del sector).

I el que és més preocupant: la salut dels treballadors del sector de l'hosteleria no està protegida, que és l'objectiu últim de la llei. A més a més, i segons dades de la mateixa enquesta, un 37% de la població fumadora està d'acord o molt d'acord que es prohibeixi fumar als restaurants i bars.

Les dades de les fonts d'informació oficials sobre ocupació i producció del sector de l'hosteleria no han mostrat cap disminució des de la introducció de la llei l'1 de gener del 2006 (més enllà de la derivada de la crisi econòmica actual), coincidint amb l'experiència d'altres països que tenen lleis més restrictives (com, per exemple, Irlanda, Escòcia, Itàlia, etc.) que la que s'acaba d'aprovar. Així doncs, tots hi sortim guanyant!

Mortalitat
A Catalunya moren cada dia 23 persones a causa del tabaquisme

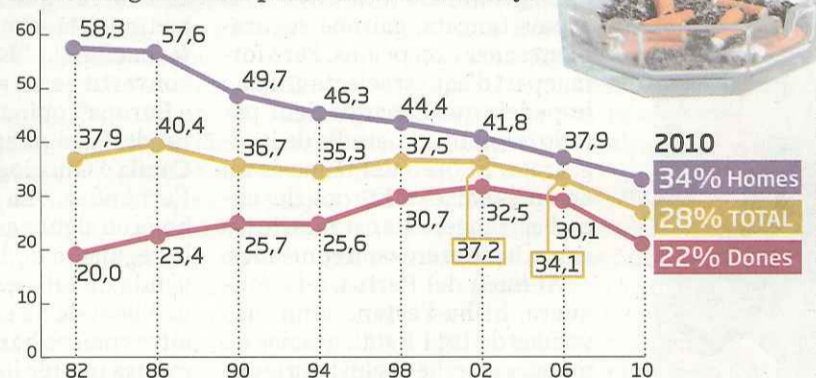
Descens
Baixen els fumadors que fumen 20 cigarretes al dia. Passen del 41% al 35%

Lidia Palau (Farmàcia Guillén) mostra els productes per superar l'abstinència. JORDI PIZARRO

Tabaquisme a Catalunya

Percentatge entre la població de 15 a 64 anys

Font: Departament de Salut/Gràfic: E. Utrilla

Consells contra un hàbit nociu

Guia d'ajuda per convertir-se en exfumador

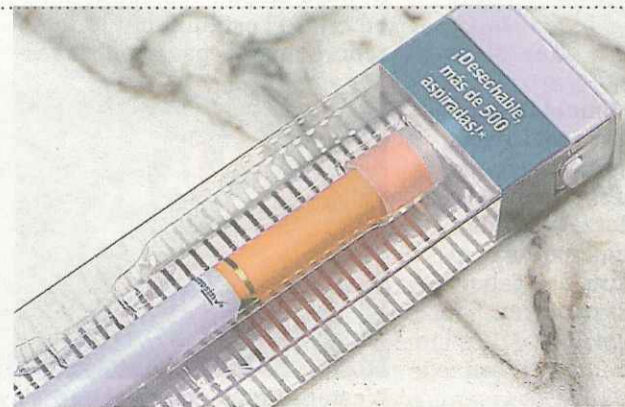
El trencament del costum

–Deixar de fumar no s'aconsegueix sense fer res. Cal una actitud positiva. S'ha d'estar disposat a fer petits canvis dels hàbits, treballar la motivació i buscar ajuda.

–T'has de posar una data de termini per deixar de fumar en els propers 15 dies. És una decisió ferma.
–Abans d'encendre una cigarreta, pensa realment si te la vols fumar. No fumis de manera automàtica.
–Has de trencar la rutina diària i buscar noves aficions.

L'última: cigarret elèctric

Des dels clàssics xiclets i pegats de nicotina fins als cigarrets elèctrics més moderns, al mercat hi ha diferents productes per ajudar a deixar de fumar. Els que més es venen són els xiclets, ja que només costen 8 euros. Els més cars són els fàrmacs, com el Champix, que inhibeix les ganes de fumar i costa uns 122 euros. El més modern en el sector són els cigarrets elèctrics, que imiten el gust de la cigarreta i costen entre 15 i 40 euros.

Cigarrosin genera vapor per imitar el fum. J. PIZARRO

El test de Richmond

Vols saber si estàs motivat per deixar de fumar? Esbrina-ho fent el següent test:

–T'agradaria deixar de fumar, si ho poguessis fer fàcilment? SÍ/NO
–Quin interès tens a deixar-ho? GENS/MOLT
–Intentaràs deixar de fumar en les pròximes setmanes? DEFINITIVAMENT SÍ/NO
–Quantes possibilitats hi ha que d'aquí sis mesos siguis NO fumador? CAP/MOLTES

Fumar ja no té glamur

El tabac, una constant en la història del cinema, reforçava la figura de l'heroi: ara el desgasta

Ens apuntem a fer un viatge a través de la història del cinema. El leitmotiv són els cigarrets que s'han consumit a la gran pantalla des de Gloria Swanson, Humphrey Bogart i Marlon Brando fins a Iggy Pop.

JOSEP LAMBIES

BARCELONA. Des de les petaques platejades que es portaven en els clubs nocturns fins a les nits inacabables dels nois de l'hampa, el cinema clàssic va convertir el tabac en una arma de seducció massiva; de perniciosa. El cigarret de Elizabeth Scott era tan sensual o més que les seves llargues cames. Lauren Bacall els consumia a carretades, perquè el fum perfilava les seves faccions angulars. I, de passada, es posava a l'altura del seu company de batalla, un Bogart que necessita el tabac tant com l'aire que respira. *Crepuscular*, però amb un atractiu que va sobreviure fins a la darrera de les seves pel·lícules. Les bosses als ulls i les arrugues eren millors que una ferida de guerra, trofeu dels anys de nicotina i whisky.

Quan la borsa encara alimentava les nits d'esmoquing i el codi Hays no atacava les provocacions deshonestes amb estúpides al·legacions, Hollywood convertia els seus actors en la carn més desitjada del planeta. Els vestia amb el casc i les llances i els entregava a un públic que els esperava com una fera afamada. En aquell temps, les armes de guerra eren una cella aixecada i un cigarret encès. El glamur que Sara Montiel va importar a la península, quan va tornar d'Amèrica.

Una eina de treball

Després de la generació de Swanson, Colbert, Gable, i de l'immortal matrimoni Bogart-Bacall, les estrelles de l'Actors Studio van agafar el cigarret com qui pinça la batuta davant d'una orquestra. Tenir la buriella encesa entre la mà i els llavis era

EL TAC I EL CIGARRET

Seguint les pautes de Konstantin Stanislavski, Kazan, Crawford i Lewis funden l'Actors Studio. Un dels seus deixebles és Paul Newman. A *El vividor*, de Rossen, aplica el mètode de les accions físiques, amb l'ajuda del tac de billar i el cigarret.

una manera d'estrènyer la ira i el geni; de drenar les energies interpretatives. Així topem amb Marlon Brando, dirigit per Elia Kazan, a *Un tramvia anomenat desig*. El Kowalski més furiós que ha conegut la ploma de Tennessee Williams. Una bèstia, bruta i tosca. Un toro embogit que s'aferra al cigarret com si hi fes un pols, durant tota la pel·lícula.

L'altre gran hereu del Mètode, Paul Newman, no li queda gaire lluny. A *El vividor*, de Rossen, s'agafava a la cigarreta amb el mateix puny concentrat amb què apuntava

el tac de billar. El cigarret era com la falç del pagès: l'apropava a la terra. Si abans ens resistíem a pensar que Humphrey Bogart pogués envellir, ara no tenim més remei que acceptar-ho: el tabac pot matar. I Wim Wenders ens en va donar una bona lliçó. A *Relàmpago sobre el agua* va filmar els últims dies en la vida de Nicholas Ray, director de *Johnny Guitar* i *Rebel sense causa*. Tenia un càncer de pulmó, com el que va matar Paul Newman fa dos anys. Com que no volia morir en un hospital, s'estava al seu *loft* de Nova York. Així que va seguir fumant des de bon matí, tossint i arrossegant-se, esprimatxat i sec, fins que el cos no li va respondre.

'El dilema'

Des d'aleshores, el cigarret ha estat condemnat. A *El dilema*, Russell Crowe empenia una lluita contra els directius de Brown and Williamson, una empresa tabaquera que augmentava, en secret, la composició de substàncies additives en les partides. En clau més còmica, l'any 2003 Jarmusch va rodar *Coffee and cigarettes*. Iggy Pop i Tom Waits, amb el vici superat, es trobaven en un bar i encenien una cigarreta. Ratlant l'esperpèntic, no ens podem oblidar del Cancer Man d'*Expedient X*. Tot i que, ara, la ficció televisiva juga un altre paper. De *Mad men* a *Boardwalk empire*, el tabac ha tornat a les lleixes de la moda. Potser el que passa és que demanem a crits un nou Bogart.

Clàssic
El cigarret era més que glamur: era l'arma de seducció més preuada

'Indie'
El tabac és desgastador, embruteix; és clau en la destrucció de l'heroi

'With a blue moon in your eyes'

Després de sis temporades-set, pràcticament, perquè l'última és doble-, tothom està familiaritzat amb el cigar de Tony Soprano, el patriarca de la família de mafiosos italoamericans. En els crèdits -obra mestra-, apareixia un parell de cops. Quan s'encenia, feia una fumarada espessa que pujava amunt, fins al sostre del cotxe, i deixava un tel al retrovisor. Entre la cortina de fum que onejava a l'aire, Tony Soprano aixecava dos ulls amb una mirada assassina i criminal. El gàngster arquetípic. La sèrie de l'HBO, creada i produïda per David Chase, va ser un èxit rotund del començament fins al final. I el cigar va ser inseparable en tota la celebració del crim.

Els ulls malèfics de Tony Soprano ens espiren darrere del fum.

En pla detall

La col·lecció de cigarrets d'Alfred Hitchcock

Els ocells

Una bandada de gavines ataca el mosso de la gasolinera. Se li escapa la mànega, i la gasolina raja fins a arribar a l'aparcament. Un home surt del cotxe, amb un puro a la boca. Treu un misto. Tippi Hedren ho veu. L'avis. Crida, crida, però...

El pot de Nivea

Al principi de *Rebecca*, la protectora de la jove Joan Fontaine, una dona vella, rica i ordinària, farta d'estar malalta al llit, enfonsa, furiosa, un cigarret mig consumit en un pot de crema.

I l'ou ferrat

El de *Rebecca* és el precedent d'un cendrer encara més excèntric: l'ou ferrat de l'esmorzar de Jessie Royce Landi a *Atrapa a un ladrón*. Una ocurrència magnífica.

Un encenedor criminal

Qui té un cigarret, té un encenedor. El d'*Estranyos en un tren* du les inicials de l'assassí. I el mag del suspens sap perfectament què s'ha de fer amb un objecte així.

Cigarret de cartolina

L'americana abandonada i aïllada en el Berlín oriental de *Cortina esquinxada* explica als seus possibles fiadors que la meitat d'un cigarret comunista és de cartolina. "Un fàstic", els diu, amb cara de pena.

